

[Forsvarsministeren.]
belære af Valgdagen. Det har de før vist, at de kunde, og det vil de vel ogsaa gøre denne Gang.

Og Venstre! Ja, Venstre gaar jeg ud fra vil fastholde sit gamle Feltraab. Da jeg som ung begyndte at deltage i Politik, den Gang Højre lovgav paa den af Landstinget vedtagne Finanslov og ordnede Militærspørgsmaalet paa Grundlag af Lovgivning paa Finansloven, kom Venstre Gang paa Gang og sagde: Respekt for Valgdagen! Jeg kan huske, det var Venstres Feltraab: Navnlig naar det gælder en Sag, hvor vi tvinger en Del af den danske Ungdom til at lade sig uddanne til Militærtjeneste, skal I have Respekt for Valgdagen! Jeg tror, at de ældre Politikere indenfor Venstre kan huske, med hvilken Virkning det blev udslynget: Respekt for Valgdagen!

Derfor gentager jeg, at naar vi skal til at forhandle, staaer vi ikke saa frit, som vi har staaet tidligere, og Venstre vil forstaa, at hvor enige vi end i Dag er om det, der er sagt saa ofte fra Venstres Side, at en Ordning paa bred Basis er af stor Betydning, og hvor rede vi end er til ved Forhandling at søge at finde en Løsning paa bred Basis, vil dog Valgdagen binde i en saadan Grad, at der er Krav, der ikke kan fraviges.

Vi maa opretholde vort Krav om Afskaffelsen af den almindelige Værnepligt, som for Resten bliver mere og mere illusorisk, jo flere man fritager for den, og som naturligvis vilde blive endnu mindre paa-krævet, hvis vi reducerede det Mandskab, der aarlig skal uddannes. Og vi maa ogsaa gøre os klart, at vi ikke kan etablere et Værn mod forsættelige Neutralitetskrænkelser fra Stormagternes Side; Neutralitetsforsvaret lader sig ikke opretholde.

Derimod er vi parate til at forhandle baade om Personel og Materiel. Jeg hører i Dag, at et Medlem af det høje Ting vil komme frem med nogle Forslag, som jeg kender Titrerne paa — jeg ved jo ikke, om Indholdet svarer ganske til Titlerne —, og da det er en Mand fra konservativ Side, kan det ikke andet end glæde mig, at han i den Grad har forstaaet at tyde, hvordan Udviklingen har formet sig, at han oven i Købet mener at kunne nøjes med mindre, end vi foreslaar — det er jo dog klart, at kan man lære noget af Udviklingen, er det dette, at man kan nøjes med meget lidt —, og ingenlunde som andre Konservative stadig gaar opad.

Vi er parate til Forhandling, og jeg vil blot minde om, hvorledes det foreliggende Forslag er blevet til. I det Lov-

forslag, jeg oprindeligt fremsatte, bestemtes det blandt andet, at der skulde uddannes 800 Mand til et Vagtværn. Naar vi i Dag i Forslaget har 1 600 Mand, skyldes det, hvad ogsaa ærede Modstandere ved, at man fra anden Side mente, det var klogt at have saa stort et Vagtværn, at vi under længere Perioder kunde have et Afløsningshold. Der var under de Forhandlinger, vi førte i 1925—26 med det radikale Venstre, absolut ingen Uoverensstemmelse om, hvad vi skulde bruge det til, og da det er en Skønssag og maa være en Skønssag, hvor stort et Mandskab der aarlig skal uddannes, og hvor stort et Materiel vi skal have, erklærer vi os villige til at forhandle med Venstre, som vi den Gang forhandlede med det radikale Venstre med saa udmærket Udbytte.

Om vi aarlig skal uddanne 1 600 eller 1 500 Mand til et Vagtværn — der var nogle, der mente, at det var alt for meget med 1 600 —, er et Spørgsmaal, hvorom der kan forhandles. Ogsaa om Størrelsen og Antallet af Skibsmateriellet, Fiskeriinspektionsskibene, kan vi forhandle.

Endelig er der Budgettets 18 Mill. Kr. Om det skal være 18, 19 eller 17, er ikke for os det afgørende.

Jeg gentager: Valgdagen binder, vi kan ikke lave nye Opgaver, vi kan ikke vige fra det, vi gik til Valg paa, og som vi fik Vælgernes Tilslutning til.

Jeg ved ikke, om det skal lykkes os at faa en Forhandling med Venstre, men jeg kan ikke tænke mig andet end, at Venstre i alt Fald ikke vil modsætte sig, at dette Forslag kommer ud til Folkeafstemning.

Nu har jeg ganske vist set, at Venstremænd har opdaget noget vidunderligt og sagt: Vi vil nok til Folkeafstemning, men ikke til en, som du foreslaar; vi vil have en Folkeafstemning, der gaar ud paa, om vi skal have et Forsvar, eller om vi ikke skal have et Forsvar — og saa tror de, de her har fundet noget uhyre vidunderligt.

Jeg har spurgt dem: Hvad vil I da naa ved en saadan Folkeafstemning? Hvorfor kan I ikke bruge det Forslag, jeg her møder med — som jeg kalder et Afrustningsforslag, men jeg skal ikke gaa i Rette med dem, der foretrækker at kalde det et Nedrustningsforslag —, og dertil svarede de Venstremænd, jeg har talt med: Hvis det vedtages, at vi ikke skal have et Forsvar, kan vi ikke bruge det Forslag, du fremsætter, for det er et Forslag om et Forsvar; men skulde Folkeafstemningen